

РЕШЕНИЕ

№ **80

гр. София, 1*.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20211110142147 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на „ФИРМА“ ООД, ЕИК:**, със седалище и адрес на управление; АДРЕС, представлявано от М Г А, съдебен адрес: АДРЕС, чрез адв. К.К. срещу Нотариус А. Г. Ш. , рег. № 500 на НК, с адрес на кантората: АДРЕС, с която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сума в размер на *000 лева - частичен иск от претенция в пълен размер от 10 000 лева - обезщетение за причинени на дружеството неимуществени вреди, изразяващи се в увреждане на авторитета и доброто име на дружеството в следствие от противоправно поведение на ответника – съставяне на Констативен Нотариален акт № 174, том I, рег. № 492*, дело № 140 от 2019 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба /19.07.2021 г./ до датата на окончателно изплащане на сумата.**

Ищецът твърди, че е собственик на самостоятелен обект в сграда с идентификатор № ****, който представлява Магазин № *, находящ се на първи надземен етаж в сградата в АДРЕС, със застроена площ от 17.80 кв.м., при съсед: главен вход, портиерско помещение, д-р Х. и бул. ., заедно с избено помещение № с площ от 9 кв.м., при съсед: П. , д-р К. , д-р Х. и бул. , заедно с *2/800 идеални части от дворното място, представляващо УПИ V-5, в кв. *51, по плана на гр. , местност -Г--I част, с площ от 255 кв.м, при граници: бул. „“, ул. „****“, УПИ * и УПИ ***, като същият имот е придобит с договор за покупко-продажба в предписаната от закона форма на Нотариален акт № **, том*, рег. № *, дело № *от 2005г. на нот. В В . Ищецът сочи, че владее имота явно, спокойно и с намерение да свои включително и до днес.

Твърди се, че за имота има висящ спор за собственост с „“ ООД и е образувано гр.д. №1*505 по описа за 2016г. на СГС, 1-10 състав.

Поддържа се, че ищцовото дружество е получило Уведомление с изх. № 24-24*47/0*.09.2019г. от АГКК, с което било уведомено за изменение на КК и КР, изразяващо се в заличаване на схеми на самостоятелни обекти с идентификатори ***** ***,

*, ****, ***7 и нанасяне на схема на самостоятелен обект с идентификатор 681* по схема-проект № 1г. в съответствие с издаден констативен нотариален акт за собственост. В последствие ищецът се снабдил с копие от Констативен Нотариален акт № , том I, рег. № *, дело № от 2019г., съставен по документи от Нотариус А. Г. Ш., по силата на който „ООД, ЕИК 8*, е признато от нотариуса въз основа на писмени документи за собственик на самостоятелен обект с идентификатор *, заедно с прилежащите части: мазета, с обща площ от 40.00 кв.м, както съответните идеални части от общите части на сградата и от общите части от правото на строеж върху мястото.

Твърди се, че при съставянето на констативния нотариален акт нотариусът не е изпълнил предписаните му в ЗННД задължения и на основание чл. 7* от ЗННД същият носи отговорност за причинените на „ФИРМА“ ООД вреди, изразяващи се в накърняване на авторитета на дружеството и неговото добро име.

Твърди се, че: констативният акт е издаден от нотариуса на 15.08.2019г. е вписан в Служба по вписвания на следващия ден - 16.08.2019г., което противоречи на чл. 21, ал. 1 от Наредба *2 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори; имотът е описан в нотариалния акт като самостоятелен обект в сграда с идентификатор № *, а е следвало да бъде описан като самостоятелен обект в сграда с проектно-идентификатор; описаният адрес на имота е ул. № , а по строителни книжа е отбелязано, че имотът попада на ул. № /в два УПИ и в две сгради/, като се твърди, че описанието на местоположението на имота в НА не съответства на описаното в схемата-проект; описаното предназначение на имота в схемата-проект/жилище-апартамент/ не съответства на това в НА /за търговска дейност/; невярно е записано, че имотните граници по КК и регулационен план съвпадат; в схема — проект № г. липсват съседи; площта *кв.м, е по-голяма в сравнение със сбора на площта на горепосочените отделни обекти, които се включват в самостоятелния обект в сграда с проектно — идентификатор

Изложени са и твърдения, че в новия обект с идентификатор 681*4.1001.486.1.20 попадат и общи части - входове, фойета, стълбищни площадки и други, а имотите от които се образува новообособения такъв обаче имат различни собственици, които се легитимират като такива с отделни нотариални актове. Сочи се, че нотариусът не е проследил собствеността на имота, а в новообособения имот е включен имот, изнесен на публична продан.

Твърди се, че от действията на нотариуса по съставяне на констативния нотариален акт ищецът търпи вреди. Сочи се, че признатото за собственик дружество „Рила Комерс“ ООД е сменила титуляра по партидата за ел. енергия в „ЧЕЗ“ и на 21.01.2020г. пълномощник на ищеца е прекарал цял ден в офис на „ЧЕЗ“ и след дълги разговори партидата на ищеца била възстановена.

Твърди се, че ищецът отдава под наем за самостоятелен обект с идентификатор **** на „И.Н“ АД, като след съставения констативен нотариален акт управителят на „ЕООД е посетила наемателя. твърдейки че тя е собственик на имота и наемът следва да се заплаща на нея, както и „ЕООД е изпратило да наемателя нарочна покана за това.

Твърди се, че в резултат на съставения от нотариус констативен нотариален акт-противоправно действие, допуснато от нотариуса при осъществяване на възложените му нотариални функции, на „ФИРМА“ ООД са причинени неимуществени вреди, изразяващи се в накърняване на авторитета и доброто име на дружеството.

Претендират се разноски.

Препис от исковата молба е изпратен на ответника и в срока по чл. 1*1 от ГПК е постъпил отговор, с който искът се оспорва като неоснователен.

Твърди се, че нотариусът не е допуснал нарушения при изпълнението на задълженията си като нотариус и не е налице причинна връзка между изпълнението на възложените

нотариални функции и евентуално настъпилите за ищеца вреди.

Излагат се съображения, че в производството по издаване на констативен нотариален акт по реда на чл. 587 от ГПК нотариусът не документира, не свидетелства, а правораздава. Той е автономен в преценката си на представените писмени доказателства, дали молителят е собственик или не на имота, предмет на нотариалното производство, а когато се касае за спор за материално право, единственият компетентен да реши този спор с съдът, който е сезиран с него.

Оспорва се качеството на ищеца на собственик на имота. Сочи се, че ищецът се легитимира с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №, том 1, рег. №, дело №от *.. на нотариус , рег.№, съгласно който продавачът Веселин Бенчев Цонев продава на „ФИРМА“ ООД магазин №* с площ 17,80 кв.м. заедно с прилежащото му мазе и ид. части, находящ се в гр. София, бул. „ №. Твърди се, че с Присъда от 07.11.2012г. на СРС, НК, 101 състав и Решение от 17.08.2016г. на СГС, НО, 10-ти състав, продавачът по нотариалния акт се признава за виновен като извършител в съучастие с адв. като помагач. Според съдебния акт е използвано неистинско саморъчно завещание от в полза на , обявено на 11.06.2002г. от нотариус , рег. №, след което на 07.07.2004г. прехвърля на магазин №* с площ 17,80 кв.м., находящ се в гр. София, бул. „ №. На 14.05.2005г. продава на „ФИРМА“ ООД същия магазин №* с площ 17,80 кв.м. в гр. София, бул. „ №. Прави се извод, че при доказана нищожност на обявеното през 2002г. завещание, отпада възможността имотите по завещанието да бъдат годен обект на правото на собственост и на разпоредителни сделки.

Твърди се, че другите оплаквания в исковата молба за допуснати от нотариуса нарушения на ЗННД, обуславят ангажирането на дисциплинарната отговорност на нотариуса, но по никакъв начин не могат да бъдат елемент от фактическия състав на деликтната отговорност към ищеца, като са изложени подробни съображения.

Сочи се, че моментът на вписване на КНА не е определящ нито за придобиване правата на молителя по акта, или за изгубване правата на ищеца, доколкото вписването на КНА не може да създаде поредност на вписване, която е от значение за придобити права

Изложени са съображения как е описан имота по адрес, съсед, местоположение, предназначение и площ в КНА.

Твърди се, че отказът на АГКК за изменение на КК и КР е мотивиран не поради сочените от ищеца в исковата молба основания /наличие на различни собственици на обекти и наличие на общи части в новия самостоятелен обект/, а поради постъпило възражение, подадено от „ФИРМА“ ООД, в което е релевирано обстоятелството, че е налице спор за материално право, като се сочи, че ищецът не представя доказателства за влязло в сила решение в тази насока.

Излагат се подробни съображения как нотариусът е изследвал собствеността и правния статут на „Рила комерс“ ООД.

Като несъстоятелен се определя аргументът на ищеца в исковата молба, че по отношение на самостоятелен обект, находящ се на същия административен адрес като процесния имот през 2021г. е била обявена публична продажба от ЧСИ като не е ясно по какъв начин е засегнат правният интерес на ищеца, който пледира евентуалната незаконосъобразност на КНА по отношение на чужд имот.

Като несъстоятелно се определя и твърдението на ищеца, че съставеният КНА е причина за претърпените впоследствие от „ФИРМА“ ООД вреди. Твърди се, че дори и да са възникнали някакви проблеми след издаването на КНА, то те са причинени не от незаконосъобразния акт, а от действията на титуляра на правото на собственост по КНА - „ ООД, каквото е твърдението на самия ищец. Сочи се и, че ако ищецът е ангажирал време, кадрови и финансов ресурс, то това не е накърняване авторитета и доброто му име, тоест не е налице вредоносен резултат - „неимуществени вреди“ по смисъла на закона.

Правната квалификация на предявения иск е чл. 7* ЗННД във вр. с чл. 45 ЗЗД. Съобразно разпределената доказателствена тежест ищецът следва да установи факта на извършването на твърдяното неправомерно действие на нотариуса, настъпила вреда, причинена при изпълняване на дейността на нотариуса и причинно-следствена връзка между настъпване на вредите и поведението на ответника.

Искът е допустим като законът предвижда отговорността на нотариуса за причинени вреди при извършено удостоверяване и/или прехвърляне правото на собственост върху вещ, да бъде ангажирана до размера на установения по делото удостоверен материален интерес, щом по делото са доказани предпоставките от фактическия състав на деликтната отговорност по чл. 45 ЗЗД, вр. с чл. 7*, ал. 1 ЗННД и вредите са резултат на допуснати от длъжностното лице - нотариус нарушения при изпълнението на задълженията във връзка с възложените му нотариални функции.

Страните не спорят, че на 15.08.2019 г. ответникът Нотариус А.Ш. е съставила Констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот Акт №174, том I, рег. №492*, дело №140 от 2019 г., по силата на който „ЕООД, ЕИК 8*е признато за собственик на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 68 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-108/1*.12.2016 г. на Изпълнителен директор на АГКК, последно изменение със заповед; няма издадена заповед за изменение в КККР, с адрес на имота: гр. , район , бул. „ №, който самостоятелен обект се намира по кадастрална схема в сграда №1 /едно/, включваща сграда с идентификатор 681*4.1001.486.1, разположена в УПИ I-15, квартал *51 по местност „Зона „Г“ “ и сграда с идентификатор 6 разположена в УПИ V-, квартал *по регулационния план на местност „Зона „Г“ “, който самостоятелен обект с идентификатор по одобрени строителни книжа и документи представлява „Фирмен магазин за луксозна маркова конфекция“.

Съгласно отбелязаното в констативния нотариален акт, при съставянето на акта са представени следните документи, установяващи правото на собственост и изпълнението на особените изисквания на закона:

1. Разрешение за строеж №г. па управление Архитектура и градоустройство» па Народен съвет гр. София - заверено на 27.07.1999г. от Столично управление „Архитектура и градоустройство“;

2. Акт № на 14.07.1986 г. (Протокол за приемане на магазини „“ от 14.07.1986 г. от приемателна комисия с назначен Председател от ДНСК), изд. по реда на чл. 1, *, 5 и. 8 от Наредба №76/12.08.1980 г. за приемане на обектите по капиталното строителство (ДВ бр. 6*/12.08.1980 г. и чл.67/1/, ал.1, т.1 във връзка с ал. 4, ал.5 и ал. 9 от ПКС /Правилник за капитално строителство/ от 1980 г.;

*. Писмо до Държавен технически контрол изх. №454/10.06.1986г. на СК „“ София относно назначаване на Председател на Пуско-приемателна комисия;

4. Констативен акт /Образец 15/ за предаване и приемане на завършен обект /етап или подобект/ съгласно чд.6* от ПКС от 24.06.1986г.;

5. Архитектурен проект, одобрен на 14.05.1985г. от Дирекция „Архитектура и благоустройство“, СГНС с Виза, отдел „Архитектурен“, заверен препис от архива на НАГ от 10.05.2019г.; Обяснителна записка и Проектосметна документация за обект: магазини „“ от 1984г., сигнатура: *, фаза „Архитектурна“ на Главния изпълнител на Съюза на архитектите в България заверен препис от архива на НАГ от 10.05.2019 г.;

6.Уведомление за потвърждение на Решение №52 на Министерски съвет съгласно Заповед на МПТРС и СНС №54/22.01.1985г. с №2*6-06-*5, изд. от Заместник-министър на Министерство на производството и търговията с потребителски стоки;

7.Решение №52 на Бюрото на Министерския съвет от 14.0*.1985г. и Приложение №1 за строителна програма, стр.27, позиция 107;

8.Писмо до Държавен технически контрол изх. №454 от 10.06.1986г. на СК „София относно назначаване Председател на Пуско-приемателна комисия;

9.Протокол /Акт Обр. №16/на Приемателна комисия за приемане и въвеждане в действие на обект Фирмени магазини „бул. „№ гр. “, въз основа на Заповед №62 от 25.06.1986г. на директора на дирекция фирмени магазини „Рила“ от м.07.1986 г. на Дирекция „Фирмени магазини“ при СО „“, представил за одобрение с щемпел с подпис на Председателя на комисията гр. София от 14.07.1986г.;

10.Протокол за .приемане на магазини „“ от 14.07.1986г. от приемателна комисия с назначен Председател от ДНСК, изд. по реда на чл.1, *, 5 и 8 от Наредба №6/12.08.1980 г. за приемане на обектите по капиталното строителство (ДВ бр. 6*/12.08.1980 г. и чл.67/1/, ал. 1, т.1 във връзка с ал. 4, ал.5 и ал.9 от ПКС /Правилник за капитално строителство/ от 1980г;

11.Инвентарна книга /за основните средства на праводателя на „“ ООД - ДФМ „“ към СО „“, започната на 01.01,1988г.;

12. Капитално строителство „Търговски обект“ от 1994г. изд. на СО „“;

1*. Влезли в сила съдебни актове: Решение от 05.07.2004 г. на СГС, Решение от 16.02.2007 г. на СРС, Решение №49 от 0*.11.2008 г. на СГС, Решение №52 от 0*.11.2011 г. на ВКС, Решение №170 от 22.11.201* т. на ВКС, Отчуждителна заповед №:РД-40-*17/06.0*.1986 г., скрепена, с Придружително писмо №1486 от 21.0*.1986 г. по чл.97 от ЗТСУ за имот план №5, кв. №*51, бул. „“ №в полза на СК „“;

14. Схема-проект №15-от 20.0*.2019г. на самостоятелен обект в сграда, изд. от СГКК гр. София, скрепена с Удостоверение за приемане на проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри №25-/ 20.0*.2019г., изд. от Ст. експерт на СГКК гр. София;

15. Комбинирана скица за пълна или частична идентичност, съгласно чл. 16, ал.* от ЗКИР от 15.01.2019г., изд. от „-9*“ ЕООД;

16. Удостоверение за данъчна оценка на основание чл.*, ал.2 от Приложение №2 към ЗМДТ с изх. №ДСЦ19-ДИ11-4*4(1) от 17.07.2019г., изд. от СО, Дирекция „Общински приходи“, Отдел „ОП“ Средец;

17. Декларация по ЗМИП по чл. 59, ал. 1, т. * от молителя;

18. Заявление, справка към НБД „Население“ и квитанции за платени такси.

Следва да се отбележи, че процесният нотариален акт е констативен, издаден по реда на чл. 587, ал. 1 от ГПК. С Тълкувателно решение № 11 от 21.0*.201* г. по тълк. д. № 11 / 2012 г. на Върховен касационен съд, ОСГК е разяснено, че целта на производството по чл. 587 ГПК е да снабди молителя с документ, служещ за доказване на правото на собственост. Дейността на нотариуса в това производство не е свидетелстваща, каквато е при останалите нотариални производства, а решаваща. Нотариусът не удостоверява юридически факти, а се произнася по съществуването на едно право. Ето защо, съдържащата се в нотариалния акт по чл. 587 ГПК констатация за принадлежността на правото на собственост, респ. на ограниченото вещно право, представлява правен извод на нотариуса, а не удостоверен от него факт и поради това е извън доказателствената сила на документа нотариален акт, определена по смисъла на чл. 179, ал.1 ГПК. Горното не означава, че тази констатация е лишена от доказателствено значение. Издаването на констативен нотариален акт за собственост е предшествано от проверка дали молителят е собственик на имота, каквато нотариусът задължително прави и при съставянето на нотариален акт за сделка - чл. 586, ал.1 ГПК. Тази проверка се извършва въз основа на представени документи /чл. 587, ал.1 ГПК/ или чрез т.нар. обстоятелствена проверка, включваща разпит на трима свидетели /чл. 587, ал.2 ГПК/. След преценка на тези доказателства нотариусът прави своя извод относно принадлежността на правото на собственост като издава мотивирано постановление, а въз основа на него, ако признава собствеността, издава нотариален акт. Поради това, като

резултат на специално уредено от закона производство за проверка и признаване съществуването на правото на собственост, констативният нотариален акт по чл. 587 ГПК /както и нотариалният акт за сделка/ притежава обвързваща доказателствена сила за третите лица и за съда като ги задължава да приемат, че посоченото в акта лице е собственик на имота.

Базирайки се на задължителната практика на върховния съд и отчитайки особеността на производството по чл. 587 от ГПК, следва да се направи извод, че нотариусът не би могъл да носи отговорност, ако заключението му относно собствеността е незаконосъобразно, защото той прави своето удостоверително волеизявление само въз основа на представените от молителя доказателства, при което не би могъл да знае дали друг претендира права върху имота.

В охранителното производство по съставяне на констативен нотариален акт за собственост въз основа на надлежни писмени доказателства (по реда на чл. 587, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 586, ал. 1 ГПК) нотариусът следва да извърши самостоятелна преценка относно достоверността и редовността на представените от молителя документи, като едва при обосновано съмнение (при прегледа им от външна страна) относно тяхната автентичност или достоверност той трябва да извърши допълнителна проверка, вкл. и да събира нови доказателства - арг. чл. 5** ГПК, във вр. с чл. 19, ал. 1 ЗННД). Именно при лексикалното, но и логическото тълкуване на правната норма, уредена в чл. 587, ал. 1 ГПК, се достига до действителната воля на законодателя, уреждаща задължението на нотариуса да основе своята решаваща преценка за наличието на заявеното вещно право въз основа на представените от молителя документи - лицето, което твърди пред този компетентен орган на публична власт, че притежава вещни права върху недвижима вещ, следва да представи доказателства, че е носител на заявеното вещно право. А едва ако нотариусът прецени, че те не са достатъчни да установят тези материални права, респ. че не удостоверяват вярно обективизираните в тях правнорелевантни факти, е длъжен да извърши допълнителна проверка относно тяхната достоверност. Обратно - ако от външна страна тези документи отговарят на нормативните изисквания за автентичност (притежават формална доказателствена сила) и вярност (притежават обвързваща нотариуса материална доказателствена сила - арг. чл. 179, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 540 ГПК), той следва да основе своята решаваща воля въз основа на обективизираните в тях правнорелевантни обстоятелства. Същата преценка на легитимиращите страните като собственици на определен имот документи извършва и съдът при установяване на заявеното вещно право в образуван исков процес. Както съдът, така и нотариусът е длъжен да не зачете формалната или материалната доказателствена сила на представен по делото документ единствено ако се установи в производство по оспорване истинността на документ, че той не е автентичен или неверен (съобразно своята състезателност, двустранност в исковото производство е уреден специален ред за опровергаване на тази доказателствена сила на документите - чл. 19* и сл. ГПК), респ. когато от външна страна документът е нередовен - арг. чл. 178, ал. 2 ГПК, предписващ, че съдът (нотариусът - арг. чл. 540 ГПК) оценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства по делото. По-висока професионална грижа законодателят не вменява на нотариуса.

Записаната в чл. 586, ал.1 ГПК проверка има предвид нотариуса да се увери дали от представените от праводателя документи може да се направи извод, че е собственик на имота и са спазени особените изисквания на закона. Нотариусът може да направи допълнителна проверка или да изиска други документи, само ако представените такива са неясни и създават съмнения. В случая съдът намира, че представените от молителя документи са били достатъчни да формират у нотариус А.Ш. изводът, че са налице предпоставките за признаване право на собственост на молителя за собственик на имота. По нотариалната преписка са приложени влезли в сила съдебни решения, приложени и по

настоящото дело/л. 5*-87/, с които със сила на пресъдено нещо молителят в производството по чл. 587 ГПК „РИЛА КОМЕРС“ ЕООД, ЕИК 8*1645042 е признат за собственик на процесния имот.

Останалите твърдени в исковата молба нарушения на нотариуса, касаещи описанието по площ и граници на имота с оглед приетата липса на нарушение на чл. 586, ал. 1 ГПК на биха били в причинна връзка с евентуални вреди на ищцовото дружество.

Предвид изложеното, поради липсата на елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД, съдът намира, че не са налице сочените в исковата молба основания за ангажиране на деликтната отговорност на ответницата А.Ш., рег. № 500 на НК, в качеството ѝ на нотариус на основание чл. 7*, ал. 1 ЗННД във вр. чл. 45 от ЗЗД.

В тази връзка, претенцията с правно основание чл. 7*, ал. 1 ЗННД във вр. чл. 45 от ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на сумата от *000 лева, предявена като частична от сумата от 10000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 78, ал. * от ГПК ответницата има право на разноски и такива следва да ѝ бъдат присъдени за заплатено адвокатско възнаграждение съгласно представения списък и Договор за правна защита и съдействие/л. 118 от делото/ в размер на 900 лева. Искането на втория адвокат на ответницата за присъждане на разноски на основание чл. *8 от ЗА е неоснователно доколкото се дължат разноски само за един адвокат/ арг. чл. 78, ал. *, вр. ал. 1, предл. * от ГПК/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 2*5 и чл. 2*6 ГПК Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ФИРМА“ ООД, ЕИК:****, **иск** с правно основание чл. 7*, ал. 1 ЗННД във вр. чл. 45 от ЗЗД **за осъждане на Нотариус А. Г. Ш.**, рег. № 500 на НК, **да заплати сума в размер на *000 лева - частичен иск от претенция в пълен размер от 10 000 лева - обезщетение за причинени на дружеството неимуществени вреди**, изразяващи се в увреждане на авторитета и доброто име на дружеството в следствие от противоправно поведение на ответника – съставяне на Констативен Нотариален акт № , том I, рег. № *, дело № от 2019 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба /19.07.2021 г./ до датата на окончателно изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „ФИРМА“ ООД, ЕИК:** да заплати на основание чл. 78, ал. * от ГПК на Нотариус А. Г. Ш.**, рег. № 500 на НК **сумата от 900 лева- съдебно-деловодни разноски.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____